

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1582/2019
30.01.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Весне Субић, и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у поступку принудне наплате судске таксе против таксеног обвезника АА из ..., чији је пуномоћник Драгица Бркић, адвокат из ..., одлучујући о ревизији таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1128/2016 од 31.10.2016. године, у седници одржаној 30.01.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији таксеног обвезника изјављеној против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1128/2016 од 31.10.2016. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија таксеног обвезника изјављена против решења Вишег суда у Шапцу Гж 1128/2016 од 31.10.2016. године.

Образложење

Решењем о извршењу Основног суда у Шапцу П 2457/2015 од 13.09.2016. године, обавезан је таксени обвезник да у року од пет дана од пријема решења плати дуговану таксу у износу од 4.300,00 динара за тужбу и казнену таксу у износу од 3.800,00 динара, у корист рачуна који ће бити одређен од стране извршитеља уз позив на број предмета те да у истом року достави доказ о уплати таксе извршитељу, а ради наплате наведеног износа одређено је извршење на целокупној имовини таксеног обвезника које спроводи јавни извршитељ одређен од стране председника суда, док трошкови спровођења извршења падају на терет таксеног обвезника.

Решењем Вишег суда у Шапцу Гж 1128/16 од 31.10.2016. године, у првом ставу изреке, одбијена је као неоснована жалба таксеног обвезника АА из ..., а првостепено решење потврђено. У другом ставу изреке, одбијен је захтев таксеног обвезника за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против другостепеног решења таксени обвезник АА је изјавила посебну ревизију на основу члана 404. ЗПП, ради уједначавања судске праксе.

Одлучујући о изузетној дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. у вези са чланом 420. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да разлози за одлучивање о ревизији нису основани.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

У конкретном случају ревизијом се побија другостепена одлука којом је правноснажно одлучено о начину плаћања судске таксе од стране таксеног обвезника који у парничном поступку није платио судску таксу. По оцени Врховног касационог суда нису испуњени услови прописани чланом 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној јер нема потребе за уједначавањем судске праксе у поступку принудне наплате судске таксе.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у првом ставу изреке.

Одлучујући о дозвољености ревизије применом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП у вези са чланом 420. истог закона, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

У поступку принудне наплате судске таксе примењују се правила Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр.106/2015, 113/2017), који у члану 27. став 3. прописује да против правноснажног решења нису дозвољени ревизија, нити понављање поступка.

Како је посебним законом којим се уређује извршни поступак, искључено изјављивање ванредних правних лекова, то ревизија таксеног обвезника није дозвољена.

На основу члана 413. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у другом ставу изреке.

**Председник већа-судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић